

гостиновъ“, която изпратила циркуляръ до много познати търговци.

Изглежда че Иларионъ не сполучилъ добъръ съдружникъ. На следната година той се раздѣлилъ съ А. Стояновъ.

Съ циркуляръ отъ 25 и 26 октомврий 1873 г. Иларионъ съобщилъ това на всички търговци, на които услужвалъ въ разни градове, като имъ заявилъ, че за напредъ ще работи самостоятелно. Такова писмо той написалъ до Н. К. Българовъ въ Шуменъ, Н. Ценовичъ въ Гюргево, Н. Киселовъ въ Цариградъ и др.

Понеже всичкиятъ активъ и пасивъ останалъ върху А. Стояновъ, Иларионъ е трѣбвало да започва работа отново. Това ще да е било вече мжчно. Комисионерската му работа навѣрно е била вече слаба, защото той пише писмо до приятеля си Драганъ Цанковъ, който вече билъ въ Цариградъ да му намѣри нѣкое „писарско“ мѣсто при българскитѣ търговци въ Цариградъ.

Имаме отговора на Др. Цанковъ отъ Цариградъ съ дата 5 декемврий 1873 г. Той чулъ за раздѣлянето му съ А. Стояновъ и още, че се сдружилъ съ Георги К. Петровъ. Драганъ Цанковъ му писалъ. „Колкото до писарство, и то не е лоша идея“.

„За таквозъ нѣщо трѣбва да чакашъ случаятъ, когато азъ тука у Цариградъ нѣма да престанж да го търсж. Но до тогава ти трѣбва да не седишъ безъ работа; намѣри каква да е и търси добриятъ случай. Жена ми и Недѣлка та поздравяватъ, както и другитѣ приятели и приятелки“.

Навѣрно тогава Иларионъ напусналъ кжщата, въ която живѣлъ съ сестритѣ си и отишелъ да живѣе при баба Еленка, приятелка на баба Тонка, на която децата били умрѣли и която, споредъ Н. Обретеновъ, го обикнала като свой синъ.